

τὴν ἡλεκτρεγερτικὴν δύναμιν ἐπὶ τὴν ἔντασιν εὑρίσκομεν τὴν ίσχὺν τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς βάρε τὸ ὠφέλιμος ἐν τοσούτῳ ίσχύς, ἢτοι ἡ ἐν τῇ πράξει παρεγομένη, εἶναι ἡ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ κυκλώματι παραγομένη, τὸ πηλίκον δὲ τῆς ὠφελίμου διὰ τῆς ὀλικῆς ίσχύος παρέχει τὴν λεγομένην ἀπόδοσιν τῆς στήλης, ισουμένην πρὸς τὸ πηλίκον $\frac{E}{E}$, ἢτοι τὸ πηλίκον τῆς μεταξὺ τῶν πόλων διαφορᾶς τῶν ἡλεκτροδυνητικῶν διὰ τῆς ὀλικῆς ἡλεκτρεγερτικῆς δυνάμεως. Ἐν τῇ πράξει συνήθως λαμβάνεται ἀντίστασις τοῦ ἑξωτερικοῦ κυκλώματος ίση πρὸς τὴν ἑσωτερικὴν τῆς στήλης ἀντίστασιν, διότι τότε ἡ ὠφέλιμος ίσχὺς τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας εὑρίσκεται ἐν τῷ μεγίστῳ αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι πλειότεραι ἡλεκτρικαὶ στήλαι, ἡ πρὸς ἄλληλας σύζευξις αὐτῶν γίνεται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους, ὑποτιθεμένου δτι: πᾶσαι — ἔστω ν τὸν ἀριθμὸν — εἰσὶ πρὸς ἄλληλας δμοιαὶ, ἢτοι ἔχουσιν ἕκαστη Ε ἡλεκτρεγερτικὴν δύναμιν καὶ τὴν ἑσωτερικὴν ἀντίστασιν: 1) Σύζευξις ἐν σειρᾷ ἡ ἐν τίσει, ἐὰν ὁ ἀρνητικὸς πόλος τοῦ πρώτου στοιχείου ἐνώπιος μετὰ τοῦ θετικοῦ πόλου τοῦ δευτέρου στοιχείου, ὁ ἀρνητικὸς πόλος τοῦ δευτέρου μετὰ τοῦ θετικοῦ τοῦ τρίτου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς (ὡς παρίστησι τὸ ἀνώτερον τῶν παρατιθεμένων διαγραμμάτων). εἶναι φανερὸν δτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἡλεκτρεγερτικαὶ δυνάμεις καὶ αἱ ἑσωτερικαὶ ἀντίστασεις προστίθενται, οὕτως ὡστε τὰ ν στοιχεία ἔχουσιν ἡλεκτρεγερτικὴν δύναμιν. Εν καὶ ἑσωτερικὴν ἀντίστασιν τοῦ ἑξωτερικοῦ καλέσωμεν R τὴν ἑξωτερικὴν ἀντίστασιν, εἶναι φανερὸν δτι ἡ ἔντασις I τοῦ παραγομένου ρεύματος ἔσται κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ohm $I = \frac{vE}{vr+R}$.

ἐπειδὴ δὲ τοῦ ἐνδέ μόνον στοιχείου ἡ ἔντασις εἶναι $\frac{E}{r+R}$, ἔπειται δτι τὴν κατὰ σειρὰν σύζευξιν προτιμῶμεν δταν πρέπη νὰ ὑπερνικηθῇ μεγάλη τοῦ ἑξωτερικοῦ κυκλώματος ἀντίστασις. 2) Σύζευξις ἐν ποσότητι ἡ κατ' ἐπιφάνειαν, δταν δλοι οἱ θετικοὶ πόλοι συνενῶνται πρὸς ἄλληλους καθὼς καὶ δλοι οἱ ἀρνητικοὶ πόλοι (παράβαλε τὸ κατώτερον τῶν παρατιθεμένων διαγραμμάτων), οὕτω δὲ ἡ ἡλεκτρεγερτικὴ δύναμις τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων εἶναι ίση πρὸς τὴν

